

Skatteministeriet

21. august 2020
J.nr. 2020-342

Resumé af forslag til lov om afgift af polyvinylklorid og ftalater (pvc-afgiftsloven)

Dette lovforslag har til hensigt at udmønte en del af *Aftale om finansloven for 2020*, som indeholder et initiativ om at genindføre en afgift på visse varer indeholdende pvc og ftalater (blødgørere).

Formålet med den foreslåede afgift er at reducere mængden af pvc, som forbrændes eller deponeres, og at øge incitamentet til anvendelse af andre blødgørere end ftalater. En afgift på pvc og ftalater er nødvendig af hensyn til de fremtidige generationer, da brug af pvc indebærer sundhedsmæssige og miljømæssige konsekvenser, som ikke reguleres i anden sammenhæng.

Bortskaffelsen af pvc giver problemer i affaldshåndteringen, da pvc indeholder klor, som ved forbrænding medvirker til en væsentlig forøgelse af restprodukter, som er skadelige i naturen. Ved forbrænding af pvc udvikles saltsyre på grund af indholdet af klor i pvc. Rensning af saltsyren fra rogen efterlader forurenede kalk, som skal deponeres som farligt affald.

Ftalater er en gruppe af kemiske stoffer, der især anvendes som blødgørere i plastik - primært pvc. Nogle ftalater er hormonforstyrrende og kan påvirke forplantningsevnen.

Det foreslås, at afgiftsgrundlaget begrænses til varer, hvor det vurderes, at mængden af blød pvc og ftalater kan opgøres som standardsats efter varens gennemsnitlige indhold af blød pvc- og ftalater, og hvor afgiften vil få den ønskede miljømæssige effekt. De administrative omkostninger ved en opgørelse for alle produkter, som indeholder blød pvc med og uden ftalater, kan være betragtelige sammenlignet med varens værdi og størrelsen af en afgift.

Lovforslaget skønnes at indebære et merprovenu på ca. 15 mio. kr. i 2021 såvel umiddelbart som efter tilbageløb og adfærd.

Det foreslås, at loven træder i kraft d. 1.januar 2021.

